

C_2019025SV.01002901.xml
21.1.2019

SV

Europeiska unionens officiella tidning

C 25/29

Begäran om förhandsavgörande framställd av First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Förenade kungariket) den 12 november 2018 – Healthspan Limited mot Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Mål C-703/18)

(2019/C 25/37)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i det nationella målet

Sökande: Healthspan Limited

Svarande: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Tolkningsfrågor

1)

När en kund ingår avtal a) med leverantören om köp av varorna och b) med ett utomstående leveransföretag (nedan kallat leveransföretaget) för försändelse och leverans, ska varorna anses ha levererats från den plats där de befann sig vid den tidpunkt då försändelsen eller transporten avgick, så att artikel 32 (och inte artikel 33) i direktiv 2006/112/EG (1) alltid är tillämplig?

2)

Om svaret på fråga 1 är "nej": Ska varorna anses transporteras "av leverantören eller för dennes räkning" när kundernas avtal med leveransföretaget och ett av följande alternativ är tillämpligt och, om detta är fallet, vilket eller vilka:

a)

Kunden har i praktiken inte något annat val än att använda leveransföretaget.

b)

Kunden har endast kontakt med leverantören och inte leveransföretaget.

c)

Leverantören och leveransföretaget avtalar om det pris som leveransföretaget ska ta ut, utan att inhämta kundens synpunkter.

d)

Leverantören ger kunden en rabatt på priset på varorna som motsvarar leveransavgiften.

e)

Leverantören driver in leveransavgifterna från kunden och överför dem till det utomstående leveransföretaget.

f)

De avtalsvillkor som anger när äganderätten övergår till kunden är inte affärsmässiga, men detta saknar betydelse i praktiken, eftersom leverantören gottgör kunden för kostnaden för eventuell skada som uppkommit på varorna under leveransen.

g)

När följande gäller med avseende på leveransavgifterna när det uppstår problem med den ursprungliga leveransen:

i)

Enligt avtalet med kunden är leverantören skyldig att återbetala de avgifter som kunden redan har betalat,

ii)

enligt avtalet med kunden är leverantören inte skyldig att återbetala dessa avgifter, men har ändå som kutym att göra detta,

iii)

i båda fallen står leverantören (och inte leveransföretaget) för kostnaden för att återbetala dessa avgifter, och/eller

iv)

enligt avtalet med kunden är leverantören skyldig att betala såväl kostnaden för att skicka ersättningsvaror som den därmed sammanhängande leveransavgiften, eller

v)

enligt avtalet med kunden är leverantören skyldig att betala kostnaderna för att skicka ersättningsvaror, men inte för leveransen av dem, men har ändå som kutym att göra detta?

3)

Om svaret på fråga 2 är "nej": Ska leveransföretaget anses agera för leverantörens räkning om mer än en av ovanstående punkter är uppfyllda? Om detta är fallet, vilka omständigheter ska då

beaktas och vilken vikt ska läggas vid varje omständighet?

4)

Om svaret på någon av frågorna 2 eller 3 är "ja": Ska leveransföretaget anses agera för leverantörens räkning när leverantören medverkar direkt eller indirekt i varans transport eller försändelse, såsom kommer att vara fallet från och med år 2021 i enlighet med direktiv (EU) 2017/2455 (2)? Med andra ord, uttrycker de ändringar som har införts genom detta direktiv den innebörd som artikel 33 i direktiv 2006/112 redan har i sin nuvarande form, fast på ett tydligare sätt?

(1) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

(2) Rådets direktiv (EU) 2017/2455 av den 5 december 2017 om ändring av direktiven 2006/112/EG och 2009/132/EG vad gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållanden av tjänster och distansförsäljning av varor (EUT L 348, 2017, s. 7).